

Sygnatura akt I C 1041/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Ryszard Jaworski**

Protokolant Katarzyna Czerniawska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 stycznia 2015 r. w O. sprawy

przy udziale stron:

powód **A. G.**

pozwany **J. S.**

o zapłatę

powództwo oddała

Z.

- (...)

27 stycznia 2015 r.

I C 1041/14

UZASADNIENIE

Powódka, A. G., wniosła o zasądzenie od J. S. kwoty 63.500zł jako zwrotu udzielonej pozwanemu pożyczki.

Stanowisko swoje powódka zmodyfikowała następnie wskazując, że żądana kwota związana jest z nierozliczeniem się przez pozwanego związanym z zakupem towarów, które powódka mu wydała jako pracownik firmy handlowej (k.22).

Pozwany zaprzeczył, by miał jeszcze jakiegokolwiek zobowiązania wobec firmy od której kupił swego czasu towar, a tym bardziej by miał jakieś zobowiązania wobec powódki. Zaprzeczył też by sporządził i podpisał dokument przedłożony przez powódkę wraz z pozwem (k.24).

Pozwany wskazał, że prowadził spółkę cywilną z drugim współnikiem, a ich współpraca zakończyła się w 2006r. W tym czasie spółka współpracowała z powódką, która była pracownikiem hurtowni w której nabywano materiały (k.31).

Powódka z kolei wskazała, że dochodzoną należność znajduje potwierdzenie w fakturach, które wystawiła na inne nazwisko „żeby ukryć dług pozwanego” (k. 33).

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

W istocie niesporne jest, że powódka współpracowała z firmą (...) jako kierownik hurtowni do 2005r. Powódka pozyskiwała klientów i prowadziła sprzedaż towarów oraz rozliczała płatności gotówkowe. Jedną z firm współpracujących była spółka cywilna (...), którą prowadził pozwany wraz ze współnikiem.

Nadto ustalono, że rozliczenia finansowe spółki pozwanego oraz spółki (...)nie zawsze były dokonywane na czas. Pozwany (wspólnik) płacili należność gotówką, a czasem otrzymali towar z odroczonym terminem płatności. Wykazywane przez (...) zadłużenie M., po rozwiązaniu umowy z powódką, okazało się znaczące i pozwany – nie mając już kontaktu z powódką – rozliczał je z wierzycielem bezpośrednio.

Dowód:

zeznanie powódki k. 32

zeznanie pozwanego k. 32

Wyrokiem z 28.11.13 powódka została uznana winną tego, że „w okresie od grudnia 2004 do sierpnia 2005 (...) doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mienia w łącznej kwocie 65.952,61 J. K. w ten sposób, że będąc osobą upoważnioną do wystawiania faktur VAT poświadczyla w ich treści nieprawdę co do okoliczności uiszczenia należności z nich wynikających poprzez wpisywanie w ich treść w miejsce sposobu zapłaty, iż płatność nastąpi w ciągu 7,14 lub 21 dni od sprzedaży, podczas gdy płatność nastąpiła w dniu sprzedaży, a przekazane jej pieniądze zatrzymywała dla siebie nie przekazując ich J. K.”. W wykazie podmiotów od których tego rodzaju należność były pobierane nie ma ani pozwanego, ani prowadzonej przez niego spółki.

Dowód:

wyrok k. 27

Pozwana dysponuje dokumentem zawierającym pisane maszynowo oświadczenia datowane 14.09.05 o treści „ja niżej podpisany J. S. oświadczam, że moje zadłużenie wobec Pani A. G. wynosi 63.500zł – wraz z czytelnym podpisem odręcznym.

Dokument ten nie został sporządzony ani podpisany przez pozwanego.

Dowód:

oświadczenie k. 2

zeznanie pozwanego k. 33

X X X

Przy ocenie zasadności powództwa w pierwszej kolejności należało odnieść się do podstawy faktycznej żądania pozwu z uwagi na jego modyfikację w trakcie procesu. Wskazania w pozwie „pożyczka” ostatecznie została skorygowana przez powódkę, która domagała się swego rodzaju rozliczenia związanego z nieprawidłowościami w prowadzonej przez nią działalności. Zatem ustalenia faktyczne dokonywane dla potrzeb niniejszej sprawy nie odnosiły się do pożyczki, a do wzajemnych relacji finansowych stron. W tym też zakresie ustalenia te poczynione zostały w oparciu o materiał dowodowy zaoferowany przez strony, który w istocie sprowadzał się do ich zeznań, orzeczenia karnego wobec pozwanej oraz oświadczenia podpisanego jakoby przez pozwanego.

Na wstępie zatem należy wskazać, że brak było jakichkolwiek podstaw do dania wiary zeznaniom powódki co do tego, że jej nieprawidłowe rozliczenia (objęte żądaniem pozwu) dotyczy pozwanego, czy prowadzonej przez niego spółki. Powódka dochodziła kwoty 63.500zł, a z ustaleń znajdujących odzwierciedlenie w wyroku skazującym wynika, że cała szkoda wyrządzona przez powódkę to 65.952,61zł. Szkoda w tej wysokości odnosi się przy tym do szeregu podmiotów (w których nie ma pozwanego) a to, samo w sobie, wyklucza możliwości przyjęcia by tylko z firmą pozwanego powódka zrobiła „błędne rozliczenia” na taką kwotę jak dochodziona pozwem. Nie sposób też było uznać za wiarygodne zeznania powódki jakoby tylko z pozwanym miała te nieprawidłowe rozliczenia, a jedynie rozpisala je na różne inne podmioty.

Powódka w żaden sposób nie uprawdopodobniła nawet by taka sytuacja miała miejsce – nie mówiąc już o procesowym wykazaniu tej okoliczności.

Brak też jest w sprawie karnej, prowadzonej przeciwko powódce, elementów, które by także zeznania potwierdziły, a zgodnie z treścią wyroku karnego, wiążącego dla sądu cywilnego (art. 11kpc) ustalone jest, że powódka doprowadziła do szkody w majątku J. K..

W tej sytuacji do omówienia pozostała kwestia dokumentu przedłożonego przez powódkę, w którym jakoby pozwany zobowiązał się do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty. Przedłożony przez powódkę dokument jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245kpc. Zgodnie zaś z art. 253kpc jeżeli spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. Dokument przedłożony został przez powódkę, a pozwany zaprzeczył by znajdujący się na tym dokumencie podpis należał do niego. To zatem na powódce ciążył ciężar wykazania, że zaprzeczenie pozwanego nie jest zasadne – czego w niniejszym postępowaniu nie uczyniła.

Sąd nie znalazł podstaw do działania w tym zakresie z urzędu, gdyż w świetle całokształtu okoliczność dotyczących wzajemnych relacji stron, a także ustaleń poczynionych w postępowaniu karnym – nawet bez zaprzeczenia pozwanego, okazany dokument w istocie nie korespondował z ciągiem zdarzeń jakie miały miejsce do roku 2005. Niewiarygodna jest też wysokość kwoty jako swego rodzaju „nieprawidłowość” tylko w odniesieniu do firmy pozwanego - a w tym zakresie żadnych w istocie przekonywujących argumentów powódka nie przedstawiła.

Skoro zatem – zgodnie z ogólną normą art. 6 kc – ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, uznać należało, że powódka nie wykazała by istniało zdarzenie, które skutkuje zobowiązania pozwanego do zapłaty należności dochodzonej pozwem. Z tego też powodu powództwo zostało oddalone – a na marginesie można dodać, że o ile istotnie roszczenia związane były ze sprzedażą rzeczy, to i tak uległo by ono przedawnieniu.

Brak orzeczenia o kosztach wynika z faktu, że pozwany „wygrywający sprawę” nie poniósł żadnych kosztów, a wobec oddalenia powództwa nie było podstawy do obciążania opłatą sądową, od uiszczenia której zwolniona była powódka, żadnej ze stron.

Z/

1. (...)

2. (...)

09.02.2015r.